یادداشت

تکلیف اساسی دولت یازدهم برای منابع طبیعی ایران

رضا شیخ‌پور

● گردوغباری که در یک دهه اخیر بر چهره ایران نشسته و این روزها مجددا در نواحی غربی کشور نفس هم‌وطنانمان را به شماره انداخته است موجب شده تا بار دیگر برخی منتقدان، نوک پیکان حملات خود را به سمت سازمان حفاظت محیط‌زیست و مدیر ارشد آن بگیرند؛ اما منتقدانی که بعضا وظایف سازمان حفاظت محیط‌زیست را با رویکردی انتزاعی صرفا نظارتی تعریف کرده و حتی در مواردی همچون موضوع توقف بهره‌برداری از جنگل‌های هیرکانی، ابتکار را به دخالت در وظایف اجرائی سازمان جنگل‌ها متهم می‌کنند باید پرده از این ابهام بردارند که چرا برخلاف ادعاهای قبلی، فرایندی اجرائی همچون پروژه بیابان‌زدایی را از ابتکار و سازمان حفاظت محیط‌زیست، طلب می‌کنند؟ وقتی به شرح وظایف دو سازمان متولی طبیعت ایران می‌نگریم مشاهده می‌کنیم که سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور متولی ۸۳ درصد از خاک ایران است. عرصه‌های تحت مدیریت این سازمان با وظایفی حاکمیتی، از اکوسیستم‌های جنگلی و مرتعی گرفته تا بیابان‌های ایران، با عنوان منابع طبیعی تجدیدپذیر تعریف می‌شود. هرچند سازمان جنگل‌ها در حد ظرفیت و جایگاهی که در ساختار حاکمیت دارد و با توجه به امکانات و اعتبارات ریالی که در یک دهه اخیر برای پروژه‌های بیابان‌زدایی به این سازمان اختصاص یافته اقداماتی درخور توجه نیز داشته اما هیچ‌گاه عملکردی مطلوب و مطابق با نیاز طبیعی خاک ایران نداشته است؛ به‌نحوی‌که مطابق با آمار رسمی سازمان جنگل‌ها اکنون ۲۰ درصد از خاک ایران را بیابان تشکیل می‌دهد و طبق گزارش‌های علمی موجود همچنان با استمرار کاهش سطح جنگل‌های کشور، تخریب مراتع، توسعه بیابان و در یک کلام با زوال زیست‌بوم‌های طبیعی ایران مواجه هستیم؛ به نظر باید از بُعدی متفاوت به ریشه‌های عملکرد نامطلوب دستگاه متولی منابع طبیعی کشور نگریسته شود. سازمانی که در طول تغییر و تحولات ساختاری در بیش از یک قرن قدمت خود با فراز و فرود فراوانی مواجه بوده اما پس از انقلاب اسلامی هیچ‌گاه رنگ اقتدار و کارآمدی به خود ندیده است. به‌زعم اکثر کارشناسان، نیمه دوم دهه ۴۰ خورشیدی دوره بلوغ مدیریت منابع طبیعی ایران تلقی می‌شود یعنی مقطعی که «وزارت منابع طبیعی» متولی طبیعت ایران بوده است و اتفاقا بخش مهمی از قوانین منابع طبیعی نیز بازمانده از همان دوران است.

هرچند جنگلبانان ما، در دهه‌های اخیر با دست خالی در برابر متجاوزان داخلی ایستادگی کردند و بسیاری نیز جان خود را در راه حفاظت از منابع طبیعی از دست دادند؛ اما تجربه نشان می‌دهد این مجاهدت‌ها تا زمانی که ذیل مدیریتی علمی و کارآمد، ساماندهی نشود اثری در کاهش تهدیدها نخواهد داشت زیرا مدیریت منابع طبیعی ذیل وزارتخانه‌ای بهره‌بردار از منابع پایه، نمی‌تواند رو به سوی توسعه پایدار داشته باشد. وزارت جهاد کشاورزی که عرصه‌های منابع طبیعی را همچون طعمه‌ای برای توسعه بخش کشاورزی می‌پندارد و حتی نقش واسطه‌گری برای واگذاری اراضی ملی به مالکان بخش خصوصی و ثروتمندان را ایفا می‌کند، مسلما نمی‌تواند داعیه حفاظت از خاک ایران را داشته باشد.

ادامه در صفحه ۱۷

رئیس مرکز امور زنان و خانواده:

نگاه رسانه به زن جنسیتی است نه انسانی

محترم یوسفی

عکس: Reuters

یکی از موضوعاتی که در سال‌های گذشته در سطح رسانه‌ها کمتر به آن توجه شده، مسائل زنان بوده که متناسب با اهمیت آن، در دایره توجه و پرداخت رسانه‌ها نبوده است، زنان اغلب به بهانه‌های مختلف در رسانه‌ها، در سایه و حاشیه و به‌گونه‌ای زیر سیطره و وابسته نشان داده می‌شوند. این مسئله چه در رسانه‌های بزرگ‌تر و رسمی‌تر مانند تلویزیون و چه در رسانه‌های کوچک‌تر مانند هفته‌نامه‌ها به‌خوبی دیده می‌شود. با توجه به روحیه مردسالار کشور ما، شاید نشان‌دادن این تصویر چندان دورازذهن به نظر نرسد؛ اما اصل ماجرا این است که از سال‌ها پیش، زنان سعی کرده‌اند هم‌پای مردان حرکت کنند و سقف‌های شیشه‌ای را برای پیشرفت خود در عرصه اجتماعی بشکنند. سؤال اینجاست که رسانه‌ها چقدر در انعکاس این فعالیت‌ها موفق بوده‌اند و تا چه اندازه توانسته‌اند چهره‌ای واقعی از زنان را در خود منعکس کنند؟ در سال‌های اخیر هویت‌یابی جنسیتی زنان تحت‌تأثیر عوامل متعددی قرار گرفته است. وضعیت و جایگاهی که زنان امروز در جامعه به دست آورده‌اند بسیار متفاوت با وضعیت و جایگاه آنان در گذشته است. به نظر می‌رسد هم زنان و هم جامعه همگام با فرایند جهانی‌شدن در برخورد با واقعیت‌ها و تحولات فکری و اجتماعی در دهه‌های اخیر نگرشی متوازن‌تر و مقبول‌تر به هویت جنسیتی زنان یافته‌اند. یکی از عوامل مؤثر بر این تغییر نگرش، تأثیر رسانه‌ها، به‌ویژه رسانه‌های مدرن مانند اینترنت است. برای بررسی جایگاه و اهمیت این موضوع گفت‌وگویی با «فاطمه راکعی»، رئیس مرکز امور زنان و خانواده و نماینده مردم در مجلس ششم داشتیم و نظر او را دراین‌باره جویا شدیم. راکعی بر این باور است که جامعه باید با یک نگاه انسانی به زن، از توانمندی و پویایی زنان به نفع کل جامعه استفاده کند، زیرا بدون نقش‌آفرینی زنان و شرکت فعال آنها در همه زمینه‌ها توسعه پایدار اتفاق نخواهد افتاد. مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید:

به نظر شما رسانه‌ها تا چه حد در بازنمایی هویت واقعی زنان می‌توانند تأثیرگذار باشند؟

انتظار جامعه زنان از رسانه‌ها بسیار بیشتر از آن چیزی است که اکنون وجود دارد و من بر این باورم که زنان در این ۳۷ سالی که از پیروزی انقلاب می‌گذرد برای حقوق و ارتقای موقعیت اجتماعی خودشان تلاش‌های بسیاری کرده‌اند و اگر رسانه‌ها هم همراهی لازم را انجام می‌دادند و به‌موقع و به‌درستی اظهارات آنها را منعکس می‌کردند با توجه به قدم‌های ارزشمندی که در همه زمینه‌ها برداشته شده، شرایط از آنچه هست، می‌توانست به‌مراتب بهتر باشد.

یعنی عملکرد رسانه‌ها را ضعیف ارزیابی می‌کنید؟

نمی‌توان یک ارزیابی کلی ارائه داد، بعضی رسانه‌ها در این زمینه فعال‌تر بوده‌اند و بعضی هم کمتر به این حوزه پرداخته‌اند و برخی نه‌تنها در این زمینه فعال نبوده‌اند، بلکه هرگونه فعالیت در این حوزه با تخریب آنها مواجه شده است؛ بنابراین عملکرد رسانه‌ها در این حوزه متفاوت است و به‌دلیل تعدد روزنامه‌ها، سایت‌های خبری و سایر نشریات و به‌ویژه کانال‌های ارتباطی مجازی که اکنون در حوزه رسانه حرف اول را می‌زنند و حتی از سایت‌های خبری هم به‌دلیل ارتباطات لحظه‌ای‌شان فراتر رفته‌اند، عملکردی متفاوت دارند. اگر قرار باشد در این حوزه برنامه‌ریزی جدی و اساسی انجام شود، باید رسانه‌ها سازمان مدنی فراگیری داشته باشند که آنجا برنامه‌ریزی کنند و ببینند چه مسائلی و چگونه مطرح شود.

نقش رسانه‌ها را در حساس‌سازی جامعه به واقعیت جامعه زنان و مسئله حقوق زنان چگونه می‌بینید؟

بنده معتقدم لااقل رسانه‌های همسو که زنان را باور دارند می‌توانند در چارچوب قانون اساسی‌مان که از نظر من بسیار هم مترقی است؛ اما به آن عمل نمی‌شود، اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی لازم را انجام دهند تا در قالب برنامه‌ریزی به آن قوانین عمل شود. صداوسیما به‌عنوان رسانه‌ای که امام‌خمینی(ره) از آن با نام دانشگاه یاد کردند هم می‌توانست یک شورای برنامه‌ریزی را در این زمینه ایجاد کند که دغدغه مسائل زنان را داشته باشد و برنامه‌هایی متنوع برای سطوح مختلف مردم متناسب با تحصیلات، سن و موقعیت اجتماعی آنها تولید کند و با زبان آنها مسئله زنان و خانواده و همچنین بسیاری مسائل دیگر از ترافیک گرفته تا آب‌وهوا، شیوه گفت‌وگو و تعامل و مسائل فرهنگی را فرهنگ‌سازی کند؛ اما متأسفانه این خلأ در صداوسیما وجود دارد و سالیان سال است که در این زمینه دست ما به جایی نمی‌رسد. در صداوسیما متأسفانه چهره شفاف و درخشانی از زن امروز ایران که در عرصه‌های مختلف علمی، هنری، فرهنگی، المپیادها و ورزشی با همه مشکلات تلاش می‌کند و می‌تواند در سطح جهان اسلام الگو باشد، آن‌گونه که باید به‌خوبی نشان داده نمی‌شود. حال آنکه اگر چهره‌ها درست معرفی شوند، توانمندی‌های واقعی زنان برای همه مشهود خواهد شد؛ اما ما می‌بینیم در سریال‌هایی که از طریق رسانه ملی پخش می‌شود زنان در خواستگاری و ماجراهایی که اصلا از آنها سراغ نداریم نشان داده می‌شوند و شخصیتی ضعیف، ترسو، فاقد اخلاق فرهنگی لازم، ناشکیبا، دوبه‌هم‌زن و آنچه خلاف اخلاق اسلامی و فرهنگی ایرانی است نمایش داده می‌شوند. یا به‌طور خاص سریال‌ها و فیلم‌هایی که در سال‌های گذشته تهیه شده، بیشترشان به فرهنگ‌سازی پیرامون تعدد زوجات، ازدواج موقت و مانند اینها برای جامعه پرداخته‌اند؛ یعنی می‌کوشند چیزی را فرهنگ‌سازی کنند که می‌دانند فرهنگ و پذیرش اجتماعی آن در جامعه ما وجود ندارد.

نکته

در سریال‌هایی که پخش می‌شود زنان در خواستگاری و ماجراهایی که اصلا از آنها سراغ نداریم نشان داده می‌شوند و شخصیتی ضعیف، ترسو، فاقد اخلاق فرهنگی لازم ، ناشکیبا، دوبه‌هم‌زن و آنچه خلاف اخلاق اسلامی و فرهنگی ایرانی است نمایش داده می‌شوند

در سینما و تئاتر چطور؟ بازتاب هویت زن در این حوزه‌ها چگونه بوده است؟

گرچه در این دو حوزه فعالیت‌هایی به‌نفع زنان به‌ویژه به‌دلیل تلاش‌های برخی کارگردانان ارزشمند زن انجام شده؛ اما نسبت به آن کلیتی که سایر رسانه‌ها دارند، سینما و تئاتر در اقلیت قرار گرفته‌اند. همچنین در عرصه شعر و ادبیات هم باز آن‌طور که باید عمل نشده است.

فکر می‌کنید نگاه به زن در جامعه ما بیشتر جنسیتی است یا یک نگاه انسانی؟

بیشتر یک نگاه جنسیتی بوده است. به همین دلیل باید بیشتر برای فرهنگ‌سازی عمومی تلاش شود که در وهله اول به انسان‌بودن انسان‌ها، کمالات انسانی، علم و تخصص و توانمندی و مدیریت‌شان احترام گذاشته شود و بعد جنسیت‌شان دیده شود؛ نه اینکه جنسیت، همه این مسائل را تحت‌الشعاع قرار دهد. باید واقعیت‌های جامعه زنان آن‌گونه که شایسته است بازگو شود و توانمندی‌های زنان ایرانی شناسایی و معرفی شود؛ چون زنان نیمی از جمعیت انسانی کشور را تشکیل می‌دهند و باید در همه حوزه‌ها با همه توان کار کنند این هم وظیفه و هم حقشان است. همچنان‌که وظیفه جامعه است که از این توانمندی و پویایی به نفع کل جامعه استفاده کند چون بدون نقش‌آفرینی زنان و شرکت فعال آنها در همه زمینه‌ها با همه پتانسیل‌شان توسعه پایدار اتفاق نخواهد افتاد. جامعه باید به این نتیجه برسد که زنان ۳۷سال است که تلاش می‌کنند این مسائل را بازگو کنند اما این موارد به‌طور درست، با برنامه، اصولی و هدفمند مطرح نشده و دراین‌زمینه هنوز به فرهنگ‌سازی نیاز است؛ متأسفانه مخرب اصلی، صداوسیما بوده است. البته در حوزه‌های دیگر هم کم‌کاری شده است و برنامه‌ریزی فرهنگی جدی‌ای دراین‌زمینه وجود نداشته است.

به نظر شما سیاست‌های دولت تا چه حد عملکرد رسانه‌ها در حوزه مسائل زنان را تحت‌الشعاع قرار داده است؟

قطعا اثر گذاشته است. نهادهای دولتی، حداقل در دو دولت گذشته درست برعکس این مسیر و جریان عمل کردند و بیشتر بازدارندگی داشتند تا اینکه بخواهند این فعالیت‌ها را توسعه بدهند. انتظاری که ما در دولت تدبیروامید و به‌ویژه از بخش معاونت زنان رئیس‌جمهور داریم ادامه روند فعالیت درباره زنان و کمک به نهادهایی است که در این حوزه‌ها فعال هستند.

فکر می‌کنید برگزاری جشنواره «زن، خانواده و رسانه» تا چه اندازه می‌تواند رسانه‌ها را به بازنمایی درست واقعیت زنان ترغیب کند؟

برگزاری جشنواره و سمینارها تلاش‌های ارزشمندی است. به نظر من باید یافته‌ها و مقالات جشنواره تدوین و در اختیار رسانه‌هایی که دغدغه مسائل زنان را دارند، قرار گیرد. این یافته‌ها حتی اگر به‌طور تدریجی ولی به صورت مسلسل‌وار منعکس شود می‌تواند تأثیرگذار باشد. ضمن آنکه ما هنوز خلأ صداوسیما را داریم وگرنه این یافته‌ها از آن طریق مستقیم‌تر و بهتر می‌توانست به مخاطبان انتقال پیدا کند.

نگاه

تاب‌آوری در ایران

هدایت توکلی . پژوهشگر

● در قرن بیست‌ویکم چند چالش بزرگ شروع شده که یکی از آنها گسترش سریع شهرها و شهرنشینی است؛ دوم بحث تغییر اقلیم است. نبرد آینده بشر برای توسعه پایدار، در صحنه و محل شهرها، نتیجه‌اش مشخص خواهد شد؛ یعنی محل این منازعه که ما در توسعه و پیشرفت آینده، پیروز خواهیم شد یا شکست خواهیم خورد، شهرها خواهند بود. در سال ۲۰۰۸ برای نخستین‌بار معدل جمعیت جهان در مناطق شهری، بیشتر از مناطق روستایی شد. درحال‌حاضر یک میلیارد نفر از مردم دنیا در حاشیه شهرها زندگی می‌کنند و روزانه صد هزار نفر از مناطق روستایی به شهری مهاجرت می‌کنند و ۷۰۰ میلیون نفر در مناطق حاشیه‌نشین، آب، بهداشت و خدمات ابتدایی را ندارند. خشونت، بی‌کاری و گسترش مراکز شهری، ازجمله عوامل اساسی گسترش ریسک در مناطق گوناگون دنیاست. در ایران هم به همین نحو است. تغییر اقلیم، بالارفتن سطح آب دریاها، بارندگی‌های نامنظم، گردوغبار، سیل، خشک‌سالی و... نتیجه این تغییر اقلیم است.

همه ما که به نحوی با مدیریت شرایط بحران، بهداشت و... مرتبط هستیم، باید ارتباط خودمان را با اهداف جهانی توسعه دهیم، در غیر این صورت، حرکت در تاریکی خواهیم داشت؛ آسیب‌پذیری‌ها در چهار نوع در عرصه جهانی دسته‌بندی شده‌اند:

۱. آسیب‌پذیری فیزیکی

این مورد در زمینه ایمنی ساخت‌وساز است و در ایران سعی شده روی آن کار شود، ولی در سه زمینه دیگر، کار خاصی در ایران انجام نشده است؛ مثل خیلی از کشورهای درحال‌توسعه دیگر.

۲. آسیب‌پذیری اجتماعی

دومین نوع آسیب، اجتماعی است. در بخش اثرات اجتماعی، در حال انجام‌دادن تحقیقی به صورت جهانی هستیم که اثرات این امر بسیار گسترده است؛ چراکه مفاهیم، اصطلاحات و راهکارها بسیار گسترده است، اما اگر الگوی مناسبی نداشته باشیم، کار پیش نخواهد رفت. به همین دلیل مدل‌سازی در این راستا بسیار مؤثر خواهد بود. مهم این است که بدانیم ضعف‌ها از پایه در چه چیزی است. بحثی که در کشور ما وجود دارد، نبود توازن میان محیط ساخت بشر و محیط طبیعی است. در محیط اجتماعی، بحث بنیادهای فرهنگی، فاکتورهای اجتماعی، پیوستگی اجتماعی، فرد در جامعه، ریسک‌های زیربنایی، آمادگی جامعه و موارد دیگر مطرح است. نمی‌توانیم بگوییم ابتدا ساختمان را درست کنیم و شهر را بسازیم و بعد درباره مسائل اجتماعی و کاهش خطرات و تاب‌آوری صحبت کنیم. اتفاقا قضیه باید برعکس باشد.

۳. آسیب‌پذیری اثرگذاری و بیمه

سومین مورد، اثرگذاری و بیمه است. با بروز سیلاب‌های گسترده، ما بیش‌ازپیش اثرات منفی این آسیب‌ها را دیده‌ایم. ۱۵سال پیش دو سیل بزرگ در استان گلستان اتفاق افتاد، اما به‌تدریج تبدیل به الگویی منظم شد. آنچه یک حادثه را تبدیل به فاجعه می‌کند، تأثیر طبیعت نیست، بلکه آسیب‌پذیری فردی، اجتماعی و سازمانی خود ماست.

ادامه در صفحه ۱۷

جدول ۲۵۷۳ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- ستایش شده- کنیه حضرت محمد (ص) ۲- شهری در استان اردبیل- متدین- پایتخت پرو ۳- قطعه مکانیکی برای تبدیل حرکت دورانی به حرکت رفت و برگشتی- قصه‌گوی قهوه‌خانه‌های قدیم- سرمایه جاودانی است ۴- کفش پاشنه‌دار قدیمی- همگی- مسیحی ۵- سستی و سهل‌انگاری- ترسناک- سخن بی پرده ۶- ضربه سر در فوتبال- عیب و نقص- شکست ورزشی ۷- تصمیم گرفته- گوشت خرد شده و تفت‌داده‌شده- دسته هاون ۸- ضمیر متکلم‌وحده- برملاکردن- عقیده ۹- پیشوا- خواهش‌های نفسانی- یار عذرا ۱۰- بهار عرب‌ها- زنان بر سر کنند- پراکندگی ۱۱- نام آذری- دیکته- نوعی بیماری وبا ۱۲- امتداد- بدذات- سازمان کشورهای صادرکننده نفت ۱۳- نسبت دو زن با یک شوهر- دارای تقدس- فرآورده‌های شیری ۱۴- ویژگی‌های شخصیتی و فرهنگی فرد- لقب تبهکاران ژاپنی- زاویه‌ای که هر امتداد با امتداد شمال جنوب می‌سازد ۱۵- پدر علم اقتصاد- ترسانک جالیز.

عمودی:

۱- کانی بسیار سخت برای صیقل‌دادن فلزات- فیلمی مشهور و دیدنی ساخته استیون اسپیلبرگ ۲- آماده و مهیا- هم‌داستان کلیله- پیامبر خوش آوا ۳- دستیار- بردبار- پروتئین گیاهی ۴- از ارائه‌های ادبی- ماشینی که کارهایی را به طور خودکار انجام می‌دهد- مضمون داستان ۵- خراب‌کردن- اشاره- کبوتر صحرایی ۶- مثل هم-کننده کاری- نام مجنون ۷- از خواهران برونته- ستیزه کردن- تن و بدن ۸- جسمی- محفظه چند کشویی برای نگهداری لوازم- ورزش زمستانی ۹- سوره پنجاه و ششم قرآن- واحدی برای اندازه‌گیری توان الکتریکی- پوستین ۱۰- چند رأی- شهری در استان زنجان- نوعی کربوهیدرات در دیواره سلول‌های گیاهی ۱۱- نامی دخترانه- منزل آذری- آن‌سوی سقف ۱۲- عرب می‌گوید: بگو- بی اعتنا به قیدوبندها- آستانه ۱۳- اشعه مجهول- نرده- صفار ۱۴- از ملزومات طبخ چای- آگاه و باخبر- از اقوام ایرانی ۱۵- کاشف لهستانی رادیوم- صدای یکنواخت ساعت.

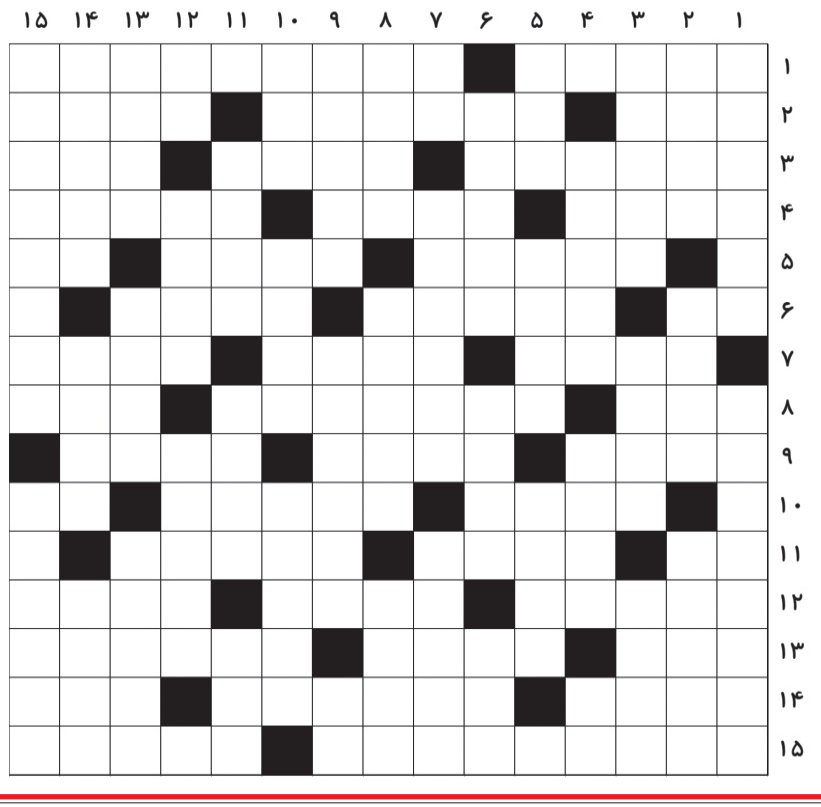

حل سودوکو سخت

۲	۹	۱	۳	۷	۴	۶	۵	۸
۴	۳	۸	۱	۶	۵	۷	۲	۹
۶	۷	۵	۹	۲	۸	۳	۱	۴
۳	۸	۶	۲	۴	۹	۵	۷	۱
۱	۵	۹	۶	۸	۷	۴	۳	۲
۷	۴	۲	۵	۱	۳	۸	۹	۶
۵	۲	۳	۸	۹	۶	۱	۴	۷
۹	۶	۴	۷	۵	۱	۲	۸	۳
۸	۱	۷	۴	۳	۲	۹	۶	۵

حل سودوکو ۱۵۶۹

۷	۹	۶	۴	۸	۳	۲	۵	۱
۵	۲	۴	۹	۷	۱	۳	۸	۶
۱	۳	۸	۶	۵	۲	۷	۹	۴
۶	۷	۹	۲	۳	۸	۱	۴	۵
۸	۴	۵	۱	۹	۷	۶	۳	۲
۳	۱	۲	۵	۶	۴	۸	۷	۹
۲	۶	۳	۷	۴	۹	۵	۱	۸
۴	۸	۱	۳	۲	۵	۹	۶	۷
۹	۵	۷	۸	۱	۶	۴	۲	۳

جدول ۲۵۷۲

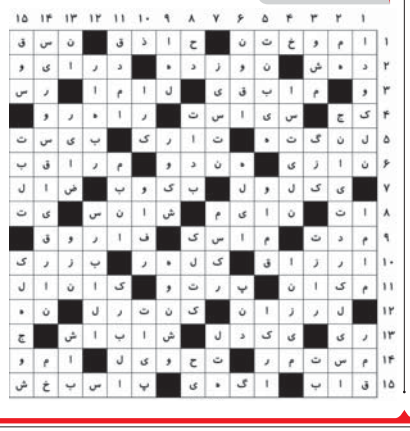

سودوکو سخت ۱۵۷۰

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

		۳	۸		۷			۶
				۹			۵	
		۴	۵			۷		
	۷		۴		۲		۹	
۳						۲		۸
۴	۲					۱		۳
	۳		۱				۶	۹
۶	۸							۱
		۱	۹					۷

سودوکو ۱۵۷۰

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۳			۸			۷	۲
			۵		۲		۴	۹
۷			۶	۳		۸		۵
				۴	۹		۵	۶
		۵	۱		۸		۲	
۹	۶	۲					۸	۱
	۴		۸	۲		۱		۷
۲	۹	۷			۶			
	۵		۳		۷		۶	